

Sandheden skal gøre Eder frie!

Indhold

Byretten underkender ytringsfriheden.....	1-3
Den redaktionelle kommentar. Konsekvenserne af dommen.....	2
Om Siads taktik.....	4
Sune Dalgård om åndelig frihed.....	5
Den kommunistiske anti-nazisme - en mindededag.....	6
DNF - en ny national gruppe.....	7
Brevkassen	8
De fremmede griber pengene.....	9

Byretten underkender ytringsfriheden

Fredag den 18. september 2009 bekræftede Københavns Byret afskaffelsen af ytringsfriheden, idet Byretten idømte fængselsstraf for at mene noget andet om de fremmede end det officielle Danmark.

Da Københavns Byret den 18. september idømte Kaj Vilhelmsen 30 dages ubetinget fængsel for at have fremsagt to sætninger, der er i modstrid med den officielle holdning til de fremmede, overskred man en grænse. Den politiske undertrykkelse blev bekræftet af Byretten, og man demonstrerede, at danske borgere ikke lovligt kan have en selvstændig holdning til indvandringen. Dommen blev anket til Østre Landsret, og hvis den bliver stadfæstet her, så er det helt åbenlyst, at Danmark har bevæget sig fra demokratiet til tyranniet, og det vil være på tide at overveje holdningen til vort nuværende samfundssystem. Og vort system må vælge, for man kan ikke både hævde ytringsfriheden officielt og over hele verden, hvis man samtidigt uofficielt afskaffer ytringsfriheden for landets egne borgere gennem undertrykkende paragraffer og domstole. Det er helt meningsløst, og det kan slet ikke accepteres.

Byretten dømte Kaj Vilhelmsen for de følgende sætninger, "vort land er forvandlet til den tredje verdens affaldsplads" og "vi ønsker ikke noget bastardsamfund, hvor tilfældige fremmede kalder sig danskere", og hvorfor disse to sætninger skulle være strafbare er vanskeligt at se. Den første sætning er sand i den forstand, at Danmark jo netop bliver brugt som et sted, hvor alle mulige fremmede med problemer kan komme rejsende til og blive forsørgede, og dette dokumenteres da også af Danmarks Statistisk, der hvert eneste år anfører titusinder af nye tilrejsende fremmede. *Fortsættes side 3*

Hør Radio Holger !

Radio Holger Internet kan høres som "streaming" eller download på hjemmesiden www.radioholger.dk, og der sendes i de to velkendte og praktiske lydformater mp3 og rm. Radio Holger Internet er de danske patrioters stemme.

Rune Engelbrecht

Rune Engelbrecht er uden tvivl den mest succesfulde af de nye venstreorienterede skribenter, der dyrker anti-racismen som en ideologi, og dette ses ikke mindst i forbindelse med hans bog, "Oplysning og tolerance - arv og aktualitet", Aarhus Universitetsforlag 2009. Bogen er meget velskrevet, men den er dog samtidigt også et afskrækkende eksempel på, hvordan tolerancen nu er blevet de danske intellektuelles nye og falske Gud, der både er midlet og målet.

Kampen mod islam er en kamp for danskheden

Hvis man påstår, at en dom altid burde få den dømte til at overveje situationen, og det er vel en påstand, som de fleste kan erklære sig enige i, så må undertegnede måske godtage dette og uddrage en lære af dommen i Københavns Byret. Dels må jeg jo konstatere, at landets retssystem forsøger at undertrykke min ytringsfrihed og dels, at jeg fremtidigt må forsøge at bringe mit patriotiske budskab om et dansk Danmark frem på en sådan måde, at det undrager sig en retslig behandling. At undlade at føre budskabet frem, det anser jeg ikke for en mulighed. Med andre ord - så uddrager jeg den lære af dommen, at jeg må skabe mig nye informationskanaler, og at disse kanalers karakter må være fortrolig. Almindeligvis er det opfattelsen, at sådanne kanaler ikke kan bruges til folkeoplysning, og hele kampen mod indvandringen er jo i egentlig forstand folkeoplysning, idet den skal motivere folket til at handle mod indvandringen, men det er ikke min opfattelse. Jeg anser en underjordisk organisering af folkeoplysningen for mulig og nu også nødvendig, da de danske domstole helt åbenlyst er trådt stærkt ind i kampen på indvandrervennernes side. En underjordisk organisering kan således udmærket iværksætte en større folkeoplysningskampagne, for det er jo ikke budskabet, der er fortroligt men blot selve iværksættelsen. I praksis kan man naturligvis tænke sig, at den patriotiske agitation foregår via folk, der er offentligt kendt og folk, som er ukendte. De offentligt kendte fungerer både som selvstændige officielle agitatorer og som kontaktpersoner til de ukendte, der står for den anden og uofficielle side af agitationen. Derved kan de officielle agitatorer dokumentere deres lovlige agitation, mens de uofficielle agitatorer i følge sagens natur ikke behøver en sådan dokumentation. Lad mig anføre et eksempel på en sådan metode. I en lille svensk by blev man terroriseret af en gruppe indvandrerknægte, men ingen i lokalsamfundet vovede at sige noget, og det svenske politi var glade, for når ingen talte om, hvem voldsmændene var, skønt alle vidste det, så kunne man lukke sagen uden en konfrontation med indvandrerknægtene. Men så en nat

omdelte ukendte svenske patrioter ca. 800 løbeseidler, hvor indvandrerknægtenes navne og forbrydelser stod anført, og politiet blev tvunget til at handle og anholde indvandrerknægtene, for nu var katten ude af sækken, og den sociale kontrol var brudt sammen. Hvis ikke politiet skulle miste enhver anseelse, så måtte man nødvendigvis gribe ind over for indvandrerknægtene, selv om man ikke brød sig om det. Det interessante er nu, at de svenske jurister bagefter sagde, at det var strafbart at fremkomme med de detaljerede oplysninger om og grove beskyldninger mod indvandrerknægtene, og at medierne havde respekteret dette. Ja, netop, myndighederne holdt hånden over indvandrerknægtene, fordi man ikke ønskede nogen konfrontation med dem, og man havde kujoneret medierne til at opretholde tavshed om sagen, men nogle ganske få almindelige svenskere kunne altså få myndighedernes opsæt til at bryde fuldstændigt sammen, og myndighederne kunne end ikke straffe de pågældende, for de var ukendte. Dette er et succeseksempel på underjordisk folkeoplysning, når den virker bedst, og der kunne peges på mange andre tilfælde, hvor en sådan kunne få afgørende værdi i forbindelse med en bevidstgørelse af folket i forhold til de fremmede. For det må jo ikke glemmes, at uanset om man nu arbejder med officiel eller uofficiel agitation mod indvandringen, så er selve målet at få folket mobiliseret mod indvandringen, for små modstandsgrupper kan jo nok lejlighedsvis stikke en kniv ind her og der, men det store opgør med indvandringen kommer først, når modstanden mod indvandringen bliver til en almægtig folkebevægelse, der kan feje domstolenes og politikernes kosmopolitiske holdning bort i en eneste stor bevægelse. På samme måde som modstandsbevægelsen havde mulighed for i maj 1945, men hvor man valgte ikke at bruge magten til noget som helst, hvorfor hele det rådne gamle system kom tilbage, det forrykte system, som vi lider under den dag i dag.

Forsat fra side 1

Men når sætningen i egentlig forstand er helt sand, hvordan kan den da være ulovlig? Er det virkelig sådan, at vort samfundssystem og derunder domstolene foretrækker løgner frem for sandheden? I så fald er det sandelig på tide at afskaffe det repræsentative demokrati og indføre det direkte demokrati, så folket igen kan få lov til at sige sandheden. Byretten påstår så, at den første sætning er så grov, at den er ulovlig efter §.266b, men dette er jo det rene sludder, for i denne censurparagraf nævnes der nogle ganske bestemte grupper, der kan krænkes ifølge paragraffen, men den første sætning nævner netop ingen bestemte grupper, og hvordan kan den så være en krænkelse af paragraffen? Dette er helt uforståeligt, for uanset hvor grov sætningen så end var, hvis den ikke kan sættes i relation til §.266b, så kan sætningen heller ikke være en overtrædelse af samme paragraf, for så er den ikke omfattet af paragraffen.

Og det samme gælder for så vidt også den anden sætning, som Kaj Vilhelmsen nu blev dømt for. Heller ikke den nævner en eller anden etnisk eller religiøs gruppe, og derfor kan den slet ikke være en overtrædelse af §.266b. Byretten mente ganske vist og lagde til grund, at udtrykket "bastardsamfund" var et alt for groft udtryk, men det betyder jo dog bare et "blandingssamfund", og naturligvis har man lov til at gå imod dannelsen af et "blandingssamfund" eller multietnisk samfund i Danmark. Det er jo en ren politisk holdning, og det skal Byretten ikke blande sig i og slet ikke dømme i forhold til.

De danske domstole er ikke folkets politiske formyndere, og derfor skal de ikke blande sig i den fremmedpolitiske debat. Man kan ikke tillade sig med §.266b som påskud at undertrykke debatten, ja, end ikke at regulere den, for så bliver domstolene en alvorlig hindring for udøvelsen af demokratiets frihedsrettigheder. Man må håbe, at Østre Landsret forstår dette, for bliver man ved med at dømme folk for deres politiske holdninger, så vil den tanke naturligvis opstå, om det dog ikke var bedre at undvære domstole i et demokrati.

En angivers ansigt

Juristen Niels Erik Hansen, der havde angivet Kaj Vilhelmsen og også var vidne i §.266b-sagen mod ham. Niels Erik Hansen har som leder af Dokumentations- og Rådgivningscentret om racisme i årevis levet af at angive gode danskere, og en sikker plads er reserveret ham i helvede.

Om den islamiske verden

Ligesom en afrikansk Negerfyrste tror at blive ligesaa fin som en hvid Mand ved tage en høj Hat og en stiv Flip paa, troede man ogsaa her, at naar man fik Aviser og Parlater og Statsforfatninger med Ministeransvarlighed og det Hele, saa skulde man med et Slag blive ligesaa fremskreden som i Europa. (Johannes Østrup, Erindringer, 1938, s. 11)

FNs anti-racismekonference - en morsom forestilling

Irans præsident Mahmoud Ahmadinejad holdt den 23. september en tale til FNs generalforsamling, hvor han sagde følgende om jøderne: »Det er ikke længere acceptabelt, at en lille minoritet dominerer politikken, økonomien og kulturen i den største del af verden gennem komplicerede netværk og etablerer en ny form for slaveri og ødelægger andre landes omdømme - selv europæiske lande og USAs - for at opfylde sine racistiske ambitioner«

Efter at den iranske præsident således havde mindet jøderne om, at de stadig må anses for at være netop det, der står angivet i Zions Vises Protokoller, så blev den iranske præsident truet og forhånet af jødiske deltagere i konferencen og af vilde jødiske aktivister, der højlydt krævede præsidentens hoved på et fad. FNs anti-racisme-konference var altså en stor succes, idet både muhamedanere og jøder fik anledning til at udfolde sig og gensidigt forbande hinanden. Det eneste tilbagestående problem er for så vidt, hvorfor en sådan opførsel regnes for særlig anti-racistisk? Men det må den jo være, for hvis ikke en FN-konference om anti-racisme skulle være anti-racistisk, hvad skulle så?

Om Siads taktik

Diskussionen med Siad eller "Stop islamiseringen af Danmark" afslører en meget vigtig skillelinje mellem det formodet taktisk kloge og det ideologisk rene. Skønt Siad udtrykkeligt benægter det, så er organisationens proklamerede anti-racisme nemlig affødt af en ren taktisk tænkning, hvilket man jo meget tydeligt kan indse, hvis man tænker på nogle af organisationens støtter, der aldrig før har givet indtryk af at være særligt ivrige anti-racister. Vi skal ikke her nævne navne, men vi kender flere af Siads ivrige støtter, hvis anti-racistiske holdning vi til enhver tid vil betvivle. Men nu betragter Siad det altså som en nødvendig forudsætning for at få succes at proklamere organisationens anti-racisme, og man går endog så vidt som til at optræde offentligt sammen med farvede, idet man mener, at det er meget smart. Det er da også smart, men det er slet ikke smart nok, for Siad er for længst blevet gennemskuet. Ingen tror jo på Siads anti-racistiske profil, hverken medierne eller de andre anti-racistiske organisationer, og det er et utroværdigt 60-år gammelt kneb at bevise sin store humanitet ved at udtale sig velvilligt om jøderne, der åbenbart formodes at være et særligt helligt og uskyldigt folk. Og når man på Siads hjemmeside taler om palæstinensiske terrorister, så har vi for så vidt ikke noget at indvende, men at jøderne skulle være meget anderledes, det er ren ønsketænkning. Også jøderne udøver jo lejlighedsvis terror rundt omkring i verden, og hvis man skulle være i tvivl om det, så kan man jo bare spørge det norske politi, der behandlede sagen om den israelske efterretningstjenestes likvidering af en helt sagesløs mand i Norge. Nej, palæstinensere og jøder har ikke noget at lade hinanden høre, de er brutale folkeslag, der kæmper hensynsløst om det samme stykke land i Mellemøsten, og i denne kamp er der utallige ofre. Der er altså ingen grund til, at Siad skulle tage parti i denne kamp, men det gør man af to grunde, for det første for at blive en mere populær organisation i offentligheden, idet man ved, hvad alle ved, at jøderne er meget populære i den

danske offentlighed, og så ud fra den gamle sætning "min fjendes fjende er min ven". Jo, spekulationen i Siad er da klar nok, men den fungerer ikke rigtigt, og hvorfor gør den så ikke det? For det første er spekulationen baseret på en forældet opfattelse af meningsdannelsen, idet den alene retter sig mod den ældre generations tænkemåde, og for det andet på grund af det ideologisk uholdbare i den. Hos yngre mennesker har jøderne ingen særstilling, de anses bare for et folkeslag som alle andre, og derfor scorer man ikke på længere sigt nogen points ved at stille sig på jødernes side i den mellemøstlige konflikt. Men det alvorligste problem med spekulationen er det ideologisk uholdbare i den, for skønt man påstår ikke at beskæftige sig med ideologi, så har man jo alligevel en sådan også i Siad. Organisationen taler om islam som ideologi, men en anti-bevægelse mod en bestemt ideologi er jo netop også en ideologi, men det er bare ideologien vendt på hovedet. Islam vil erobre Danmark, Siad vil forhindre islams erobring af Danmark, islam vil bygge moskeer i Danmark, Siad vil forhindre bygningen af moskeer i Danmark osv. osv., og det er her problemet ligger. Siad definerer sig selv udelukkende som en modbevægelse mod islam, man er imod islam, men man vil ikke være for danskheden og for kristendommen, man er ingen national bevægelse, man er ingen kristen bevægelse, man er ikke for noget, man er kun imod. Dette kan måske gå i et kortere åremål, men på et eller andet tidspunkt bliver det et stort problem for Siad. Simpelthen fordi mange islam-modstandere jo også er for danskheden og er modstandere af indvandringen som sådan, uanset om indvandrerne er muhamedanere eller ej. Men Siad definerer sig altså som en meget snæver organisation, og derfor vil den også vedblive at være det. Men det er jo slet ikke det, vi som danskere nu trænger til, det er en bred og national bevidst bevægelse, der kan samle hele modstanden mod de fremmede og deres kultur, for det er nødvendigt, hvis vi skal redde danskheden. Det kan mindre og snævre grupper som Siad ikke gøre, og organisationen vil da heller ikke.

Sådan mener Københavns Byret at de "nye danskere" ser ud. Vi er ikke enige med juristerne i dette, for vi ser kun fremmede, og vi er også så indbildske, at vi tror at se bedre end juristerne. For os er tyrkere stadig tyrkere, pakistanere stadig pakistannere, indere stadig indere osv. osv., og forskellen på os og juristerne er synet på papir. Juristerne mener at kunne gøre alle de fremmede til nye danskere alene ved at give dem et stykke stemplet papir, hvor der står dansk statsborger på, men den slags papirmagi tror vi andre slet ikke på. Uanset hvor meget papir de fremmede får, så ser de stadig ud, som de har set ud hele tiden, og hvorfor skulle vi så anse dem for danskere?

Sune Dalgård fra Den Danske Forening skrev følgende i "Danskeren" i 1999.

»I den vestlige kulturkreds mente vi i løbet af det seneste århundrede eller to at være nået frem til en tilstand af ånds- og ytringsfrihed, hvor det var tilladt offentligt at drøfte alle forhold, som havde betydning for almenheden, og hvor den enkelte derfor frit kunne fremsætte sine synspunkter, selv om de måske stred mod, hvad flertallet mente, eller hvad der i øjeblikket ansås for rigtigt, passende, sædeligt, moderne, politisk korrekt, eller hvordan det nu efter tidens ånd bedst karakteriseredes. Hvis andre fandt ytringerne værd at hæfte sig ved, forarges over eller at mane i jorden, stod det dem frit for at imødegå dem, argumentere imod dem, dokumentere deres urigtighed eller urimelighed o.s.v., men ikke at kvæle dem med censur, forbud, straffe og deslige. Kun blasfemiske eller pornografiske ytringer var undtaget, og selv dem har vi jo i den nyere tid legalt eller i praksis taget ind under ytringsfrihedens paraply.

At den historiske sandhed hørte til de emner, man frit kunne drøfte - hvor smerteligt det historiske forløb end i de enkelte tilfælde kunne være - var så selvfølgelig, at det vel knap nok nævntes eller overvejedes. Historikere af faget

og alle, der interesserede sig for fortiden, kunne frit komme frem med, hvad de havde på hjerte, og det, der skulle blive stående som mest virkelighedstro, måtte udskilles i en besværlig, men altså nødvendig sigtning, hvor man sieede det udokumenterede eller urimelige fra. Selv om der til enhver tid var dominerende retninger og synsmåder, der kunne virke nedgørende for anderledes tænkende, var det dog fuldt lovligt og som regel muligt at fremføre afvigende og måske udfordrende påstande og tankegange. Kun i ensrettede og undertrykkende diktatorsamfund var også historieskrivningen ensrettet og bestemt fra oven, afvigende meninger undertrykt og deres eventuelle talsmænd underkastet forfølgelse.

Man ville nok have forsvoret, at vi i nutiden og især efter de kommunistiske og historiemonopolistiske diktaturers fald skulle opleve i gamle europæiske åndsfrihedssamfund at se den historiske sandhed fastsat ved lov og opretholdt ved hjælp af straffeloven. Men i virkeligheden er det jo det, der er sket. Kun på enkelte områder, bevares, og så vidt muligt kun mod enkelte afvigergrupper.«

Uddrag fra Danskeren

Den kommunistiske anti-nazisme - en mindededag

Germany and Russia share the spoils

September 29, 1939

A NEW DIVISION OF POLAND.

Poland was again divided amongst her neighbors when on September 29, German Foreign Minister Ribbentrop in Moscow signed a second Soviet-German agreement defying the boundaries of the German and Soviet occupied areas of the country. The map (right) shows how the territory was divided. Above, V. M. Molotov, Russian Premier, signs the agreement on behalf of the Soviets. Behind him stand Ribbentrop and Marshal Stalin. Germany took not only Danzig and the Polish Corridor, but Warsaw and vast areas to the south which had never had any German population. Russia limited her claims to the area east of Brest-Litovsk, an area predominantly Ukrainian, and almost identical with that bounded by the famous "Curzon Line." This line had been suggested as the frontier between Poland and Russia by Lord Curzon in 1920. Germany secured all the coal mines and industrial areas, while Russia obtained the Galicia oilfields.

26 "The Pictorial History of the Second World War," V.1, Wm Wise and Co., 1944, p. 26

Gregor Strasser, der verdiente Vorkämpfer des Nationalsozialismus

Gregor Strasser var nok en både fortjenstfuld og helt kompromisløs forkæmper for nationalsocialismen, men han var jo også en kommunist, der ville den store sociale revolution i Tyskland.

Harald Bergstedt blev Socialdemokratiets store digter med den berømte digtsamling *Sange fra Provinsen* (1913 - 1921), men han var også en ivrig nationalsocialist, der blev den ledende pen i avisen "Fædrelandet". Harald Bergstedt så slet ikke den store forskel på socialdemokraternes oprindelige program med velfærd og folkesundhed og så det nationalsocialistiske folkefællesskab. Det var egentligt det samme program, mente han.

Det hører med til de venstreorienteredes forestillingsverden, at netop deres egen fløj er særlig anti-nazistisk, men dette er en falsk forestilling. Trods alle venstrefløjens fordømmende ord om nazismen, er det netop på venstrefløj, at nationalsocialismen blev født. Nationalsocialismen var og er lige så meget en social protestbevægelse som socialismen og kommunismen, og nationalsocialismen udsprang da også netop af de socialistiske østrigske arbejderforeninger. Fælles for den traditionelle socialisme/kommunisme og den oprindelige nationalsocialisme var hadet til kapitalen, og den eneste forskel var, at man i nationalsocialismen talte om den "jødiske finanskapital", mens socialismen/kommunismen benævnte den samme modstander som "kapitalen". Da en stor del af kapitalen i det 20. århundrede var i hænderne på jødiske kapitalister, er forskellen ikke så stor, som man påstår, og man ser da også, at mens nazisterne sendte jøderne østpå til ghettoerne, så sendte kommunisterne jøderne østpå til den såkaldte autonome jødiske republik i Østasien, en meget stor ghetto.

DNF - en ny national gruppe

I den senere tid har man lagt mærke til en ny og meget aktivistisk gruppe nationalister, der har gennemført en række materialeuddelinger og opsat store bannere flere steder på Sjælland. Hvem de er, det forklarer de på deres hjemmeside www.danmarksnationalfront.dk, hvor der bl.a. står følgende: »Danmarks Nationale Front (DNF) blev grundlagt i 2007, i kølvandet efter lukningen af Dansk Front. Vi mente, og mener stadig, at Danmark har brug for et nyt højrenationalistisk initiativ, som er mere aktivistisk orienteret end man tidligere har set på højrefløjen. DNF adskiller sig fra tidligere og nuværende initiativer på højrefløjen på flere områder. Her følger et par eksempler:

- DNF er ikke en enkeltsags organisation.
- DNF mener at det er nødvendigt at se tingene i et større perspektiv end bare "Danmark for danskerne". Vi får ikke et dansk Danmark uden at vi har resten af Europa med.
- DNF er ikke en partipolitisk organisation. Vi søger at analysere os frem til de grundlæggende problemer vi står overfor som folk, på tværs af partipolitik og ideologi, for derefter at tage hånd om disse problemer.
- DNF påtager sig ikke som flere andre, pro-israelske holdninger af frygt for at blive kategoriseret som nationalsocialister. Vi er nationalister, ikke socialister. Man kan vel kalde os for Euro-nationalister. Vi tager som udgangspunkt heller ikke afstand fra folk med national-socialistiske holdninger, så længe de lægger deres partipolitik og symboler på hylden i DNF sammenhænge.
- DNF tager også flere miljøspørgsmål alvorligt. Vi bekymrer os meget om eksempelvis, beskyttelse af vores efterhånden meget sparsomme natur og vildtreservater. Vi ser det som en stor forbrydelse at sætte profit over dyrevelfærd. Vi vil have sat fokus på de, for os som et folk, skadelige ting som foregår her i Vesteuropa. Det er meningsløst at forsøge at løse verdens flygtningeproblem, ved at hente mennesker fra mellemøsten og diverse ulande til Vesteuropa. Det afhjælper ikke problemerne i de flygtningeproducerende lande. Det er udelukkende de såkaldte hjælpeorganisationer, som

drager nytte af dette. Vi mener, at hvis man har en eller anden grund til at flygte fra sit hjemland, må man søge til et land som man har et kulturelt fællesskab med. Dermed undgår man mange problemer.

Men der er en grund som er langt vigtigere end verdens flygtningesituation, til at få standset masseindvandringen til Europa, af i særdeleshed folkeslag af ikke vestlig oprindelse. Grunden er den at vi ganske enkelt vil gå til grunde som folk og som civilisation, hvis den ikke-europæiske masseindvandringen ikke standses. Man er nødt til at se på konsekvenserne af at blande forskellige folkefærd. Det er ikke en tilfældighed at de samfund som hvide europæere opbyggede i Afrika, nu langsomt men sikkert glider tilbage ind i junglen, når de bliver overladt til den oprindelige befolkning. Det samme gør sig gældende i mellemøsten og i de arabiske lande. De har en anden måde at løse deres problemer, og forvalte et samfund på, end vi har. Hos os fungerer tingene og vedbliver at gøre det. Det er blandt andet derfor de gerne vil være her. Nogle vil sikkert sige; "jamen der findes da afrikanere og arabere som godt kan begå sig her i Vesten, og oven i købet bidrage konstruktivt". Man kan sige at der findes både gode og dårlige mennesker af alle folkeslag her. Men man er nødt til at se på folkeslag som en helhed, ikke som individer, når man taler om hvorvidt det er godt eller dårligt at blande folkeslag.«

Denne præsentation fra DNFs side viser, at nationalistgruppen har en meget fornuftig tilgang til fremmedproblemer, og det skal blive spændende at se, om denne organisation kan udvikle sig til en succes i de kommende år. Det er en vanskelig kamp, som organisationen har begivet sig ud i, og mange andre grupper har opgivet i årenes løb, dels på grund af mangel på økonomiske ressourcer og dels på grund af intern splittelse. Det gør det heller ikke lettere, at alle danske nationalister og patrioter er udsat for en konsekvent forfølgelse fra systemets side.

Brevkassen

Patrioten har modtaget en E-mail fra "Erik" i Nykøbing Sjælland. Han skriver: »Patrioten har skrevet mod indvandringen længe, hvorfor F... gør man ikke noget? Hvad hjælper ord?«

Svar:

Ja, hvad hjælper ord? De er jo nødvendige, hvis man skal mobilisere folk til modstand mod indvandringen, og før en større del af folket er blevet mobiliseret kan vi jo slet ikke stoppe indvandringen. Det kræver folkelig opbakning og ressourcer, og alt det kan kun opnås gennem en national folkeoplysning. Desværre tager den slags tid, og derfor er vi slet ikke nærheden af en situation, hvor man kan handle, beklageligt nok!

En "Malene F." skriver i en E-mail: »Jeg har besøgt Auschwitz i Polen, og jeg kan forsikre, at det er rigtigt. Hvorfor så benægte Holocaust?«

Svar:

Nu har vi vel egentlig ikke her i Patrioten benægtet Holocaust, for vi opfatter dette spørgsmål mere som en historisk diskussion end som et politisk emne. Men vi har taget klart afstand fra det åndelige tyranni, der er baseret på Holocaust-tænkningen, og som resulterer i, at enhver kritiker af Holocaust-dyrkelsen uden videre stemples som nazist. Dette anser vi for barnligt og ukvalificeret, for naturligvis må man kunne diskutere alt i et frit samfund, også fortidige begivenheder.

Hvad Malene så egentlig mener med, at det er rigtigt, det er mere usikkert. Er det rigtigt, at lejren ligger der? Jo, men hvem har også benægtet det? Ingen, så vidt vi ved. Hvis hun mener, at Holocaust er "rigtigt", fordi lejren ligger der, så må vi påpege, at det er en uholdbar konklusion. Lejrens nuværende eksistens og forhold siger jo ikke meget om, hvad der engang var, simpelthen fordi man i flere generationer efter krigen har arbejdet på at gøre lejren "helt rigtig". Desuden er Holocaust-tænkningen vel heller ikke knyttet til fysiske ting som en lejr men til forestillingen om en stor og forkromet plan bag det hele. Og i denne sammenhæng er en gammel barak vist ikke af stor værdi.

En Nobelpris - i litteratur ?

Efter at man har indstillet den gamle pop- og protestsanger Bob Dylan til Nobelprisen i litteratur, så står 68-generationen hele åndelige fallit klart for ethvert tænkende menneske. Så dybt er man altså sunket i denne klamme generation, der intet virkeligt åndeligt arbejde udførte men bare påstod, at nogle tilfældige knægtes larm var musik og stor poesi. 68-generationen var fra begyndelsen åndeligt doven og indbildsk, og da man ikke gad honorere den kulturelle traditionens krav om fordybelse og kvalitet, så indførte 68-generationen de såkaldte moderne former for kultur, der havde den praktiske fordel, at enhver kunne være med, simpelthen fordi der ingen virkelig kunstnerisk indsats krævedes. I litteraturen medførte det udsendelsen af et stor antal helt amatøragtige debatbøger om kvinders liv og en hæsleg knækprosa, for heller ikke versefødterne beherskede 68-generationen, og før man fik set sig om, så havde generationen fået fastslået, at de traditionelle regler for litteraturen var irrelevante i vor tid. Nogle tilfældige ord på en bogside blev til et digt, primitive optegnelser om forholdet til en mand blev til en væsentlig debatbog om kønsrelationer, og en mumlen til gitarklimren blev til en sang, der udtrykte generationens protest mod de onde i samfundet.

Og denne overfladiske pop- og pøbelkultur skal nu hædres med en Nobelpris, mener de gamle 68-ere, og man skal slet ikke blive forundret, hvis det virkelig sker, for 68-generationen har i årtier siddet på magten i kulturinstitutionerne. Det er grotesk og latterligt, men før 68-generationen forsvinder for altid, så får generationen alligevel afsat sit urene mærke i den litterære kunsts hellige bog, og det er en skændsel.

"Slå til og drøb Guds fjender overalt for at få fjernet efterkommere af aber og svin fodret ved zionismens, kommunismens og imperialismens bord".

Citat fra Omar Abdel Rahman (den blinde sheik).

Da FN's Konvention til bekæmpelse af racisme blev vedtaget i 1965, var det i Generalforsamlingen kun Columbias repræsentant, der åbent protesterede. Ifølge ham var konventionen "et tilbageskridt til fortiden", eftersom "at straffe ideer, hvilke de så end er, er at hjælpe og tilskynde tyranni, og leder til misbrug af magt." Demokrati betød ifølge repræsentanten, at alle ideer afvises med argumenter "og ikke med skafottet, fængsel, eksil, konfiskation eller bøder". Men han talte for døde øren: I dag sidder der i Tyskland flere politiske fanger i fængsel, end der gjorde i DDR i dettes sidste år. Denne tilstand ønsker "menneskerettighedsforkæmperne" overført til Danmark, hvor kritikere af islam og af indvandringen allerede nu retsforfølges i stedet for at mødes med argumenter. Om de formastelige så har dokumentationen i orden, det er irrelevant, hvis blot deres udsagn skønnes at have "racistiske" konsekvenser!

De fremmede griber pengene

epn.dk skriver bl.a.: »Udlændinge maler skattesystemet. Den danske statskasse er et rent tag-selv-bord for op mod 50.000 udlændinge, der arbejder i Danmark. Og der er i praksis ingen mulighed for kontrol. Rejsefradrag i 100.000 kroners-klassen. Børnechecks længe efter hjemrejsen. Og flugt til udlandet, når der er restskat - uden at Skat reelt har mulighed for at inddrive den. Den danske statskasse er et rent tag-selv-bord for udlændinge, der arbejder i Danmark, og Skat står magtesløs tilbage, for kontrollen med de op mod 50.000 personer er i praksis umulig. Sådan lyder nødråbet i et otte sider langt, anonymt brev sendt til dagbladet Børsen, som angiveligt er skrevet af en række frustrerede medarbejdere i Skat. Især østeuropæere misbruger reglerne, lyder anklagen i brevet. De kan nemlig tage store skattefradrag for rejseudgifter og for kørsel, der er umulig at kontrollere. Samtidig kan eksempelvis en polsk håndværker få børnepenge på 12.000 kr. for hvert af sine børn, der bor i Polen, og han kan også få dobbelt personfradrag på i alt 86.000 kr. ved at få overført personfradrag fra hustruen, selv om hun i forvejen får sit eget fradrag i Polen. Derudover optjenes der dansk pension.«